

Katır Hikâyesi

– meftun · 25 Mart 2012

KATIR HİKÂYESİ

Seferberlik yılları; herkes fakir, herkes aç,
İnsanlar bir lokmaya, hayvanlar ota muhtaç...

Asker de aynı böyle perişan ve sefilken,
İntikal emri gelmiş gemiyle pupa yelken.

Bir haftalık mesafe gemiyle gidilecek,
Hedefe varmak için çok gayret edilecek.

O zaman fazla imiş katırların önemi,
Tedariki şart imiş katırın su ve yemi...

Katırları ambara doldurmuşlar ilk önce,
Sonra erat doluşmuş bu emir gereğince.

Fakat kıtlık yüzünden ot, saman bulması zor,
Bir haftalık sefere böylece çıkılıyor...

Birinci gün, kazasız-belasız geçiliyor,
Artık elde ne varsa yeniyor, içiliyor.

İkinci gün, öğleyin tükenince ot, saman,
Katırlar acıkıyor, tepiniyor... Vay aman!

Erat koşar subaya, subaysa komutana,
Beraber düşünürler nasıl biter tantana.

Müteâla ederler, durumu ince ince,
Bir çözüme varırlar bu ahval gereğince.

Çağırırlar oraya borazancı başını,
Öttürtürler askere hemen yemek marşını.

Diker kulaklarını, sesi duyan katırlar,
Borazanı duyunca ot ve saman hatırlar...

Zaman geçer bir müddet, ne gelen var ne giden,
Tepinmeye başlarlar tüm katırlar yeniden.

Tekrardan öttürülür uzun uzun borazan,
Kulak diker katırlar, tepinme biter o an...

Katırlar yol boyunca dikerek kulakları,
Ot ve saman beklerler, elbetteki hakları.

Borazan öttürülür, gidilir gündüz gece
Ve sahile varılır... Kâbus biter böylece...

...

Ben kıssayı anlattım bu kıssanın hissesi,
Kulak dikip çoğumuz, keseriz bazen sesi.

Dikkat edin, etrafta borazanlar ötmek de,
Bazıları bizleri, bu şekilde gütmek de...

Borazan öttürülür ve kesilir sesimiz,
Çoğu zaman, kursakta kalmakta hevesimiz...
İnanın size güzel kıssalarım var daha,
"Az sonra" anlatırım!.. "Borazan öttü" aha! :)

Bakın siz de diktiniz nasıl da kulakları;
Ben helal ettim, siz de helal edin hakları... J

Kadir Çetin 14.11.08 Nazilli